

L'Autonomista

Diari Federalista Republicà i d'Avisos i Notícies - Es publica a la tarda

Girona, Dissabte, 31 de Març de 1934

Núm. 9.662

XXXVIII

FRANQUEIG CONCERTAT

3 ONDAS

en un sol

RCA Radiola

Radio Corporation of America

SUPERHETERODÍ 8 VALVULES

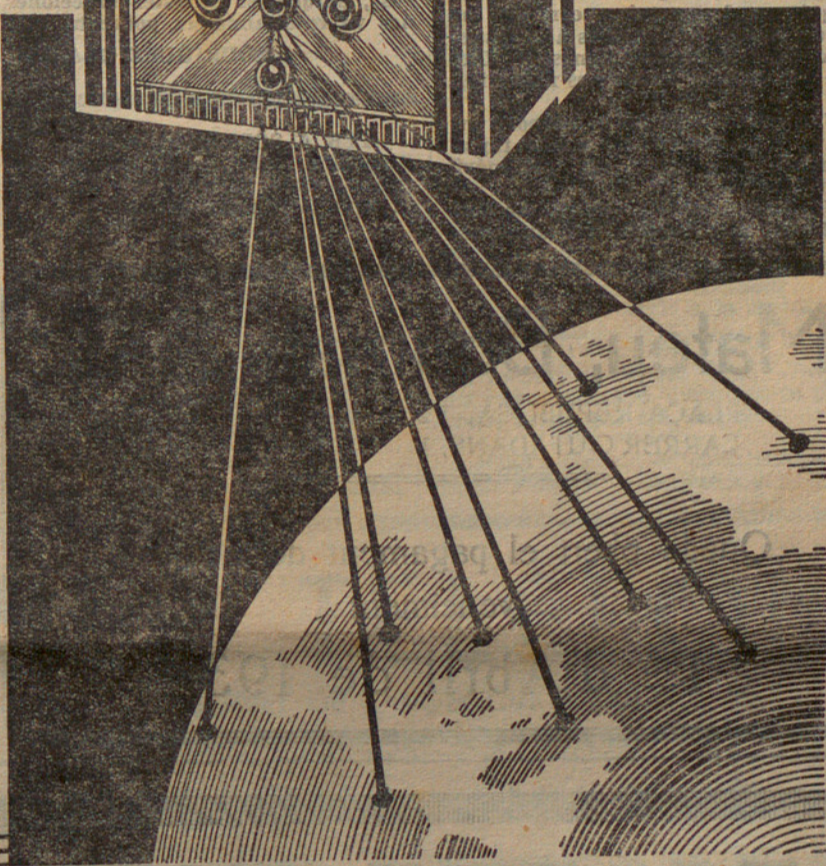
MANUEL PLA

ALVAREZ DE CASTRO, 2

GIRONA

MODEL R-141-E

IDEES I DOCTRINES

Explicació d'un enigma

He tingut sovint l'ocasió de constatar que a França i a Anglaterra tenen una idea molt vaga de la situació d'un país en dictadura. Fruint la penúria d'ésser governats per governs legítims que respecten el dret a l'oposició, aquests dos països creuen que tot el món, més o menys es troba provocada a França i a Anglaterra en la mateixa situació. La sorpresa del despertar del revisionisme en la política italiana, l'endemà de la signatura dels acords de Roma, n'és una prova de més.

Es aquest despertar un fet tan estrany com semblen creure-ho França i Anglaterra? Examinem quina és la situació, la situació veritable, no vull pas dir d'Itàlia, ans del seu govern davant els tractats de l'any 1919. Per mitjà d'una sèrie de cops d'Estat, aquest govern ha anorreat completament el dret a l'oposició, el qual és per als governs moderns l'essència de la legitimitat, i ha plaçat el sufragi universal sota la seva tutela. Per tal d'atenyer aquest resultat ha destruït tots els partits, ha sotmès la premsa al més estricte control, com també la vida econòmica, intel·lectual i religiosa de tota la nació.

Com ha justificat el govern els seus cops d'Estat i la seva intrusió total en la vida de la nació? Afirment que els grups que havien dirigit la política d'Itàlia abans d'ell, havien traït covardament el país, deixant la França i l'Anglaterra que despullés a Itàlia, la qual era ella sola la que havia guanyat la guerra, dels trofeus a què tenia dret. Aquesta és a Itàlia, la doctrina oficial de la pau.

El règim ha militaritzat tot el país, sotmetent els dos sexes de l'edat de deu anys, a una exaltació patriòtica i guerrera permanent. Ha despesat onze anys una quarantena de bilions de lires en armament. Itàlia és avui un país completament arruïnada; despeses militars no en són pas la sola causa. A l'origen d'aquesta ruïna hi ha la guerra mundial. Però aques-

tes despeses enormes per armaments són una de les causes que han acabat amb la ruïna del país començada per la guerra; i no poden justificar-se com a necessitats defensives. L'únic aventatge seriós que Itàlia podia haver tret de la guerra hauria estat el d'haver-se situat en una posició tan segura que pogués reduir les despeses de la seva defensa militar a la meitat d'abans de la guerra, sense esperar els resultats de la Conferència de Ginebra. Ella les ha doblades.

Hom hauria, doncs, sotmès tot un país de quaranta milions d'homes a l'estat de seti permanent, hom l'hauria militaritzat tot enter, haurien acabat la seva ruïna amb unes despeses militars sense cap proporció amb les necessitats defensives, i tot això per mantenir a Europa un "statu quo", que la doctrina oficial del partit al poder proclama injust i lesiu als interessos vitals d'Itàlia? Que ell denuncia com una imposició de l'inhominable egoisme de França i Anglaterra, les quals s'han apropiat tot el botí de la guerra?

La nostra època li agrada de somniar miracles. Caldrà però compensar proporcionalment deus també subsistir entre dret que en les dictadures, una certa els sacrificis que el govern imposa al país i els resultats de la seva política. Hom no pot pas prendre a un poble tot el que posseeix—la llibertat i els béns—per dir-li que romandrà sempre en la malaurada situació en què es troba—l'"statu quo". Cal, almenys, fer-li esperar un avenir millor malgrat sigui quimèric. Heus ací l'essència d'aquest "revisionisme" que estranya de tal manera a França i Anglaterra.

La situació d'Alemanya no és pas molt diferent de la d'Itàlia. Ella està solament meyns desenvolupada, puix el nazisme fa més poc temps que detenta el poder. Però a Alemanya com a Itàlia el govern es veu per llur mateixa constitució, per les forces que el dirigeixen i el sostenen, per la mística que li serveix a amagar la seva il·legitimitat, obligat a una política

que tendeix a un canvi radical de l'ordre establert pels tractats, és a dir, a la guerra. Però està, també com Itàlia en la impossibilitat, almenys, per un cert temps encara, de fer la guerra.

Es aquesta contradicció que crea una situació, de la qual la història d'Europa no m'ofereix cap exemple precedent. Entre les grans potències d'Europa, n'hi han dues que estan obligades a fer una política, la sortida de la qual seria la guerra, tot i no volent, almenys de moment la guerra, puix no poden fer-la.

Aquesta estranya situació desperta en mi records llunyanos. L'any 1922, una setmana després del cop d'Estat feixista, vaig rebre la visita d'un dels meus deixebles més intel·ligents: l'anomeno deixeble car és una de les persones que han llegit i comprès més profundament les meves obres. S'havia adherit malgrat això, al moviment feixista, mercès al qual s'ha fet una bona posició. Va venir a veure'm per tal de convèncer-me a apoiar el nou govern. Havia estat encarregat de parlar-me pels caps del partit? Jo tinc les meves raons per creu-

re-ho, tot i no tenint proves certes. De totes maneres ell havia de conèixer també, els pensaments amagats dels nous amos del poder.

Me'ls explicà francament amb l'esperança de guanyar-me a la seva tesi. Em digué que la guerra mundial no havia estat a bastament per donar a Itàlia la posició a la qual tenia dret; que una guerra amb França era inevitable, per tal com Itàlia no podria esdevenir una gran potència fins el dia en què França passés a segon terme; que calia preparar-s'hi per fer-la el més ràpidament possible. Totes les energies devien ajuntar-se per tal d'atenyer aquest fi suprem.

La meua resposta fou la següent: "Si vosaltres poguéssiu fer la guerra, encara consentiria a discutir el vostre pla. Però tota discussió em sembla inútil puix que no podreu pas fer-la. No podreu fer la guerra ni a França ni a Anglaterra. Us deixareu arrastrar a una política que l'amenagarà continuament sense poder fer-la. Creureu en el món un estat de pànic, d'incertesa i de confusió del qual Itàlia en serà la primera víctima."

Aquesta previsió, al las!, es va realitzar poc a poc. Què cal fer, doncs? Confesso que de moment no sé pas respondre a aquesta pregunta i, per tant, ben legítima. Mai s'ha vist en la història d'Europa una situació com l'actual; els perills que comporta com els remeis que exigeix són un misteri.

Evidentment que si Itàlia i Alemanya esdevinguessin culpables de fer la guerra, la situació seria ben simple; elles la farien i després hom veuria. Però aquesta eventualitat sembla poc probable, almenys en l'esdevenidor proper. Què passarà doncs? És difícil dir de quina manera hom podrà sortir-se d'aquesta situació estranya, no es trobarà la sortida només que poc a poc, per experiències successives.

Però per trobar aquesta sortida cal conèixer quina és la dificultat. Hom s'esfonzará més i més en el toll, i es caminarà vers una catàstrofe si hom s'obstina en creure que es pot fer avui a Europa una política d'equilibri i de pau com es podia fer abans de l'any 1914, quan no hi havia a Europa sinó Estats regulars i legítims, suposant que la situació interior gairebé desesperada d'Itàlia i d'Alemanya és un

UN MODERN PALAU-ESCOLA

Vista d'una nova escola moderna que s'està construint al Japó, prop de Tokio. Un detall interessant és l'esgronada d'aquesta grandiosa escola moderna, la qual està feta completament de vidre, seguint les actuals normes higièniques.

afer que només interessa a Itàlia i a Alemanya. Mai s'ha resolt una qüestió negant que ella existeix.

GUGLIEMO FERRERO
(Traduït de "Le Dépêche", per a L'AUTONOMISTA per Agustí Pera).

Primer plano

¡Sábado de gloria!... Después de la tristeza infinita del Jueves y Viernes Santo — tristeza augusta, severa y litúrgica — la alegría del Sábado de Gloria... Campanas al vuelo, cánticos de alabanza, corazones disparados al azul, como saetas para engarzar estrellas.

Desbordar maravilloso de los rios de la alegría, que salen de cauce y lo inundan todo...

Después de los días de recogimiento religioso, la hora pagana de la libertad... El grito de la juventud y de la carne — cien cañonazos de victoria a un tiempo — atronando el campo y la ciudad que han encendido los pebeteros de la primavera.

Ha pasado la Tragedia... El Gólgota desaparece tras la nube dorada de la Resurrección. El Drama se olvida. Al Nazareno sucede aquel Dios humano a quien, el niño de los versos de Mme. Tastu, puede decir, con toda la ingenuidad del tu a tu:

Vous m'avez tout donné, la vie et la lumière,
le ble qui fait le pain, les fleurs qu'on aime a voir
et mon père et ma mère, et ma famille entière...

Otra vez el Dios dulcísimo y bueno a quien podemos mirar con ojos un poco panteístas... Un Dios a la manera del divino Francis James. Un Dios que por ser más hombre es más Dios.

Una redada policíaca — un poco ingenua y pintoresca — ha puesto fin al romance sangriento del automóvil fantasma.

Un final demasiado vulgar ha sido el del tal auto. Después del largo me-

Lo más seguro para evitar las anginas es la continua desinfección de la cavidad bucal las PASTILLAS DE PANFLAVINA lo desinfectan y destruyen los microbios de las anginas, gripe y resfriados. Son la más segura protección contra estas enfermedades.

PASTILLAS DE Panflavina

BAYER

traje del film de sus hazañas, no merecía tan gris y anodina terminación. Era digno de perecer entre una nube de metralla; no cazado en estúpida ratonera... Casi no podemos creerlo y estamos por decir que no es el auténtico auto fantasma... Debe tratarse de una burda imitación... De no ser así preferimos mil veces a "Pasos Largos", porque, el gangster barcelonés, nos va resultando un pobre hombre.

RODRIGUEZ-GRAHIT

—PER A SOLTER es necessita pis (habitació, cuina, w. c.), mobles precisos.— Preu moderat.— Informes en aquesta Administració.

MISS GIRONA 1934

Està ultimant ja el programa de festes que amb motiu de la proclamació de "Miss Catalunya 1934" es celebraran a Barcelona. Festes organitzades conjuntament per la Generalitat de Catalunya, Ajuntament de Barcelona i "El Dia Gráfico" per a solemnitzar l'aniversari de la instauració de la República i l'elecció de la més alta bellesa catalana.

A n'aquestes festes hi assistirà oficialment "Miss Catalunya" representant la nostra ciutat.

Heus ací el programa que publica el nostre estimat col·lega "El Dia Gráfico":
Dissabte, dia 14.— Matí:
Arribada de les "Misses" representants de totes les poblacions de Catalunya, que venen a Barcelona a disputar-se el títol de "Miss Catalunya 1934". Recepcions oficials en la Generalitat de Catalunya, Ajuntament, etc.

Parada militar. Desfilada de les forces de guarnició de Barcelona, des del Parc, pel Saló de Fermí Galan, bles.

Rondes, Plaça de Catalunya i Ramon Casas de Gràcia.— Batalla de flors i "Coso Blanco". Concurs de cotxes i carrosses florides. Prendran part en la desfilada "Miss Barcelona 1934", "Miss Districtes", "Miss Primavera" i totes les Belleses que han concorregut als certàmens d'"El Dia

Gráfico", junt amb les representants dels pobles de Catalunya, que seran els nostres Hostes d'Honor.

Gran Teatre del Liceu.— (A les sis). Concert simfònic per l'Orfeó Català, orquestra i Orfeó Basc.

Nit:
Jardins de Montjuïc.— Funcionament de les Fonts Luminoses. Festival popular en el Palau Nacional en el qual prendran part mil executants (orfeons Sans i Atlántida) i cors de Clavé, Banda Municipal, tres cobles i jazz-band.

Palau de Belles Arts.— Ball dels Mercats i elecció de la "Reina de los Mercados".

Diumenge, dia 15.— Matí:
Concurs internacional d'Aviació per l'Aeri Club de Catalunya, Prova XV "Jean Bouin", atletisme (campeonat de Catalunya de fons). Concurs de parades de flors en les Rambles.

Tarda:
Plaça de Braus Monumental: Gran cursa extraordinària Goyescas, amb assistència de totes les "Miss" de Catalunya.

Nit:
Festival final de la Setmana de Primavera

Jardins de Montjuïc.— (De lliure accés per al públic). Gran castell de focs artificials i funcionament de les Fonts Luminoses i il·luminacions dels Jardins de Montjuïc.

En el Palau Nacional.— Ball de Gran Gala, amb la magna desfilada de totes les senyorettes que, tant de Barcelona-ciutat, com en totes les poblacions de la resta de Catalunya hagin pres part en les eleccions preparatòries del grandíols Certamen In-

ternacional de Bellesa, que organitza "El Dia Gráfico", i amb la Solemna Proclamació de la senyoreta elegida "Miss Catalunya 1934" i la seva Coronació d'Honor. Fastuosa exhibició de cotxes de ball, vedettes internacionals i nombroses atraccions que prendran part en el festival.

(L'entrada de cotxes serà completament gratuïta. Durant tota la nit i fins després d'acabat el ball, hi haurà un esplèndid servei d'autobusos per a garantir el retorn del públic que assisteixi a l'espectacle.)

Les altres festes que es celebren en honor de les Belleses elegides, s'aniran fent públiques per mitjà de la premsa.

"Sólo lo bueno se abre camino"

Miles de personas curadas de estómago dicen así del DIGESTÓNICO del Dr. Vicente

VENTA EN FARMACIAS

—DOS O TRES dispenses es necesitan, Santa Clara, 7-1.er.— Tratamiento inmillorable.— Preu económico.

—El Dr. Josep M.ª Riera ha trasladat el seu domicili i consultori a malalties de la gorja, nas i orelles al carrer de Joan Maragall, número 18, cantonada a la Ronda del Dr. Robert (inmediat al convent de les Adoratrices). Visita de 10 a 12 i de 6. Telèfon núm. 24.

Mateu, Bonmatí & C.ª

PLAÇA REPÚBLICA, 12 - Girona
CARRER CIUTADANS, 1

Queda obert el pagament dels cupons, venciment

1er. d'Abril de 1934

TEATRE MUNICIPAL

Companyia de «EL DIVINO IMPACIENTE»

Procedent del TEATRE ROMEA, de Barcelona

Diumenge dia 1er d'Abril. Tarda, a les 5 i Nit, a les 10. - Dues últimes representacions

El poema dramàtic en vers, en un pròleg, 3 actes i un epíleg (el 2.^{on} i 3.er actes dividits en 2 quadres), original de JOSEP MARIA PEMAN,

EL DIVINO IMPACIENTE

Francisco Javier: **Luis Peña.**

Ignacio de Loyola: **José Rivero.**

Figurins i vestuari de la Casa HORTENSIA GELABERT, de Madrid.

Decorats de JULIO CESAR VAZQUEZ.

228 representacions a Madrid.

165 representacions al Teatre ROMEA, de Barcelona.

“El Divino Impaciente” és l'èxit més gran del Teatre espanyol.

“El Divino Impaciente” és l'obra que no s'oblida.

“El Divino Impaciente” és un poema d'emoció i de bellesa insuperables.

Per localitats: Magatzem de Música Casa SOBREQÜES — Rambla de la Llibertat. - Telèfon, 344. — GIRONA

